

der, at en betænkning er en, som man politisk vil fremme ved at fremsætte et lovforslag. Man kan såmænd også ændre den. Det er ikke sådan, at vi er bundet af, hvad nogle meget dygtige eksperter mener på et område. Det er punkt 1.

For det andet: Det her, og det kan vi jo se ud af debatten i dag, er da en ren politisk afvejning. Synes man, at det er en god idé, eller synes man, at det er en dårlig idé? For nogle vægter det meget højt, at vi sender signaler ud i verden. I regeringen synes vi, at det væsentligste er, at vi efterlever de konventioner, som vi tiltræder, og det gør vi i det her tilfælde. Vi synes ikke, at der er behov for at sende signaler ud i verden.

For det tredje: Jeg synes også, at der er et problem i en sådan signalgivning, for den betænkning, som hr. Søren Søndergaard omtaler, siger jo klart, at der er nogle konventioner, der er uegnede til at blive inkorporeret. Så den der symbollovgivning, man er på vej til at begive sin ind i i hvert fald i dele af Folketinget, vil altså betyde, at man vil sende et signal ud til verden om, at der er nogle, vi egentlig synes er gode nok, og så er der andre, vi ikke synes er gode nok. Det synes jeg faktisk er svært at forklare.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at en regering selvfølgelig overhovedet ikke behøver at lytte til sine embedsmænd, og det kunne jeg heller ikke drømme om at bebrejde regeringen at den ikke gør.

Men det, der undrede mig, var, at justitsministeren brugte en meget juridisk begrundelse som argument for at afvise, at torturkonventionen skulle indskrives i dansk ret. Man må jo sige, at der har justitsministeren åbenbart ikke juristerne med sig i det spørgsmål.

Så er der det tilbage, som justitsministeren forbilledligt og ærligt nu klargør: Det er en politisk beslutning, at det her område ikke er så vigtigt.

Fint nok, det er selvfølgelig en klar politisk melding, og den må vi jo tage. Det er så en melding, vi ikke deler. Men jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren ikke blev lidt foruroliget over den debat, der opstod efter diskussionen om eventuel tortur i en dansk militærlejr i Irak. Intet er bevist, og hele den sag skal stadig væk undersøges og afklares, men gjorde nogle af de meldinger, der kom selv fra folk, der havde ansvar inden

for det område, ikke justitsministeren lidt urolig og påpegede måske, at der var et behov for at få afklaret noget på det område?

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, for så vidt angår det første spørgsmål, der handlede om betænkningen. Det, den betænkning sagde, var jo, at man kunne inkorporere det eller ikke inkorporere det, det var en politisk beslutning. Man kunne sende et signal, men det var altså ikke nødvendigt af juridiske grunde at inkorporere det. Så hvis hr. Søren Søndergaard læste betænkningen, ville han kunne se, at der altså ikke er nogen juridiske grunde til, at man skulle inkorporere den. Så man må sige, at der er juristerne sådan set på min side.

Det andet spørgsmål er, om den militære straffelov osv. Der må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at også danske soldater er omfattet af den danske straffelovgivning. Der er så en militær straffelov, der er hæftet på, såfremt man f.eks. ikke følger det, ens overordnede beder en om.

Men jeg ser i hvert fald ikke noget juridisk problem på det område. Det var sådan set også en forudsætning for at kunne tiltræde torturkonventionen, at vi sikrede os, at alt, hvad den forpligtede os til, ville blive bragt i orden. Og det blev bragt i orden i dansk lovgivning, før vi tiltrådte.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har der jo i forbindelse med Irakkrigen været en hel del diskussion om tortur. I den forbindelse var der jo også en diskussion her i Folketingsalen i forrige uge om den militære straffelov. Der var det mit klare indtryk på hr. Villy Søvnalds referat, at forsvarsministeren ikke var helt afvisende over for at bringe begrebet tortur ind i den militære straffelov.

Jeg vil derfor spørge justitsministeren: Er justitsministeren fuldstændig sikker på, at der i begrebet tortur ikke er psykisk og fysisk pres af forskellig karakter, som ikke er en strafbar handling? Er justitsministeren fuldstændig sikker på, at alt det, som kan komme ind under begrebet tortur, er omfattet af den danske straffelovgivning?